

- 2) jeżeli w toku przeprowadzania czynności egzekucyjnych poza budynkami (pomieszczeniami) określonymi w pkt 1 lit. a) organ egzekucyjny lub egzekutor natrafił na opór żołnierza, który utrudnia lub uniemożliwia mu przeprowadzenie egzekucji, albo istnieje uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi.

§ 2. 1. Do wyznaczenia asysty wojskowej jest obowiązany:

- 1) w wypadku określonym w § 1 pkt 1 — dowódca (szef, komendant) jednostki (instytucji, zakładu) wojskowej, która sprawuje zarząd budynku lub pomieszczenia, albo dowódca okrętu lub innej jednostki pływającej;
- 2) w wypadku określonym w § 1 pkt 2 — dowódca jednostki wojskowej, w której pełni służbę żołnierz stawiający opór, a w razie niemożności ustalenia tej jednostki albo gdy jednostka ta znajduje się w odległej miejscowości, jak również w innych nagłych wypadkach — komendant garnizonu lub najbliższy organ wojskowej służby wewnętrznej.

2. Wyznaczenie asysty następuje:

- 1) w wypadku określonym w § 1 pkt 1 — po otrzymaniu przez dowódcę jednostki wojskowej zawiadomienia o mającej nastąpić egzekucji oraz po przedstawieniu tytułu wykonawczego, który upoważnia do dokonywania czynności egzekucyjnych;
- 2) w wypadku określonym w § 1 pkt 2 — na pisemne wezwanie organu egzekucyjnego lub egzekutora, a w wypadkach nagłych — także na wezwanie ustne.

3. W wypadkach nie cierpiących zwłoki organ egzekucyjny lub egzekutor może zwrócić się o udzielenie pomocy przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych do najbliższego patrolu wojskowej służby wewnętrznej lub innego patrolu wojskowego.

§ 3. 1. Do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych wyznacza się oficera lub podoficera dyżurnego, a w razie przeszkód — innego oficera lub podoficera, z tym że do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych przeciwko oficerom należy wyznaczyć oficera w równym lub wyższym stopniu wojskowym.

2. Komendant garnizonu lub organ Wojskowej Służby Wewnętrznej wyznacza asystę w składzie co najmniej trzech żołnierzy. Dowódcą asysty nie może być żołnierz pełniący zasadniczą służbę wojskową.

3. Jeżeli organ egzekucyjny lub egzekutor natrafił na opór oficera, zawiadamia o tym komendanta garnizonu lub organ wojskowej służby wewnętrznej, który przydzielając asystę wyznacza na jej dowódcę oficera lub chorążego.

§ 4. 1. Obowiązkiem wojskowego organu asystencyjnego jest towarzyszenie organowi egzekucyjnemu lub egzekutorowi przy dokonywaniu czynności egzekucyjnych i zapewnienie mu osobistego bezpieczeństwa.

2. Organ asystencyjny obowiązany jest umożliwić przeprowadzenie czynności egzekucyjnych oraz czuwać nad tym,

aby przy dokonywaniu tych czynności interesy wojska i porządek wojskowy nie zostały naruszone.

3. W szczególności organ asystencyjny powinien wydać z miejsca czynności egzekucyjnej osoby, które swoim postępowaniem zakłócają tę czynność.

§ 5. Wojskowemu organowi asystencyjnemu nie wolno wkraczać w zakres czynności służbowych organu egzekucyjnego lub egzekutora ani też utrudniać wykonywania tych czynności. W szczególności organ asystencyjny nie jest uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa.

§ 6. W celu niedopuszczenia do omyłkowego zajęcia przedmiotów stanowiących własność wojska, wojskowy organ asystencyjny wyznaczony stosownie do § 3 ust. 1 powinien udzielić organowi egzekucyjnemu lub egzekutorowi stosownych wyjaśnień, a jeżeli mimo to zajęcie takich przedmiotów zostanie dokonane (protokolarnie opisane i oszacowane), obowiązkiem organu asystencyjnego jest zgłoszenie sprzeciwu i zażądanie uwidocznienia tego sprzeciwu w protokole czynności egzekucyjnych.

§ 7. 1. Jeżeli w czasie wykonywania swoich obowiązków wojskowy organ asystencyjny stwierdzi popełnienie przestępstwa, a w szczególności użycie przemocy lub groźby bezprawnej dla zmuszenia organu egzekucyjnego lub egzekutora do zaniechania swoich czynności albo stwierdzi znieważenie tego organu lub napaść na niego, obowiązany jest zabezpieczyć ślady i dowody przestępstwa oraz zawiadomić niezwłocznie o dokonanym przestępstwie przełożonego, który go do asystowania wyznaczył.

2. W uzasadnionych wypadkach organ asystencyjny na polecenie przełożonego ma obowiązek doprowadzenia osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa do właściwych organów.

§ 8. 1. Jeżeli w toku dokonywania czynności egzekucyjnej zajdzie konieczność przeprowadzenia u żołnierza przeszukania odzieży, czynność tę wykonuje w obecności organu egzekucyjnego lub egzekutora żołnierz wyznaczony w tym celu przez jego bezpośredniego przełożonego.

2. W razie potrzeby przeszukania odzieży u osoby płci żeńskiej czynność tę wykonuje kobieta wyznaczona w tym celu przez jej bezpośredniego przełożonego.

3. Znalezione przedmioty mające ulec zajęciu doręcza się organowi egzekucyjnemu lub egzekutorowi.

§ 9. Po wykonaniu zadania wojskowy organ asystencyjny składa pisemny meldunek z przebiegu egzekucji przełożonemu, który go do asystowania wyznaczył. W meldunku podaje się miejsce, czas trwania czynności egzekucyjnych, przeciwko komu czynność była prowadzona, nazwisko osoby przeprowadzającej egzekucję, ewentualnie zgłoszony sprzeciw (§ 6) oraz własne uwagi i spostrzeżenia.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 marca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu uznawania lekarzy za specjalistów.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. — o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1950 r. Nr 50, poz. 458

i Nr 53, poz. 489 oraz z 1956 r. Nr 12, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 grudnia 1962 r. w sprawie zasad i trybu uznawania lekarzy za specjalistów (Monitor Polski z 1963 r. Nr 2, poz. 4, z 1965 r. Nr 19, poz. 85 i z 1966 r. Nr 34, poz. 176) wprowadza się następującą zmianę:

Dodaje się nowy § 29a w brzmieniu:

„§ 29a. Lekarzom zatrudnionym w dniu 15 lipca 1966 r. w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, którzy mogą

wykazać się pracą, która umożliwiła im nabycie wiadomości w zakresie znajomości teoretycznej i praktycznej dziedziny higieny pracy stosownie do programu tej specjalizacji, praca taka może być zaliczona do stażu specjalizacyjnego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski

106

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 5 kwietnia 1967 r.

w sprawie dokumentacji wymaganej do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Na podstawie art. 45 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód i na wykonanie obiektów budowlanych, określonych w art. 64 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158), należy przedstawić właściwemu organowi administracji wodnej wyciągi z odpowiednich części opisowych i graficznych projektu wstępnej inwestycji, a w wypadku dokumentacji jednostronnej — z części opisowych i graficznych projektu technicznego inwestycji.

2. Do wniosku o pozwolenie wodnoprawne należy załączyć ponadto odpis decyzji o lokalizacji szczegółowej, gdy przepisy o lokalizacji szczegółowej inwestycji wymagają takiej decyzji, a w razie wspólnego korzystania z wody przez kilku uprawnionych — również projekt instrukcji eksploatacyjnej.

3. Wyciągi określone w ust. 1 przedstawia się w dwóch egzemplarzach, z których jeden zwraca się wnioskodawcy wraz z pozwoleniem wodnoprawnym, jako jego część składową.

§ 2. 1. Wyciągi z odpowiednich części opisowych i graficznych projektów, o których mowa w § 1 ust. 1, powinny zawierać ustalenia w zakresie gospodarki wodnej, niezbędne do wydania pozwolenia wodnoprawnego.

2. Wyciągi z części opisowych powinny — w zależności od rodzaju projektowanej inwestycji — określać w szczególności:

- 1) cel i zadania projektowanej inwestycji,
- 2) charakterystykę wód (wraz z wykresami), które mają być użytkowane albo są związane z projektowanymi obiektami budowlanymi, jak np. z mostami, przewodami prowadzonymi przez wody; w razie ubiegania się o uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzanie ścieków — również analizę wody w projektowanym miejscu zrzutu ścieków do odbiornika,
- 3) sposób i zakres projektowanego korzystania z wód,
- 4) bilans wodny zakładu,
- 5) ilość, stan i skład ścieków, projektowany sposób i przewidywany efekt ich oczyszczania,
- 6) rodzaj i rozwiązanie projektowanych obiektów budowlanych,
- 7) rodzaj znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych,
- 8) obszar i znajdujące się na tym obszarze obiekty budowlane,

ne, w stosunku do których wystąpi szkodliwe oddziaływanie projektowanej inwestycji, oraz rodzaj urządzeń zapobiegających temu oddziaływaniu,

- 9) stan prawny terenu inwestycji i poszczególnych nieruchomości na obszarze określonym w pkt 8,
- 10) obowiązki wobec osób trzecich związane z pozwoleniem wodnoprawnym.

3. Wyciągi z części graficznych powinny zawierać:

- 1) szkic orientacyjny położenia inwestycji oraz plan ogólny lub szczegółowy zagospodarowania terenu inwestycji, sporządzone na mapie sytuacyjno-wysokościowej w skali przyjętej w dokumentacji inwestycji; na planie ogólnym lub szczegółowym zagospodarowania terenu należy nanieść poszczególne nieruchomości w obrębie terenu inwestycji i w zasięgu jej oddziaływania, z oznaczeniem ich powierzchni i właścicieli,
- 2) zasadnicze przekroje podłużne i poprzeczne obiektów budowlanych i koryta wody płynącej lub zbiornika wodnego w zasięgu oddziaływania tych obiektów w skali poziomej, odpowiadające skali planu ogólnego lub szczegółowego zagospodarowania terenu inwestycji,
- 3) schemat funkcjonalny (technologiczny) projektowanego obiektu budowlanego,
- 4) schemat układu znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych.

4. Osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej przedstawiają zamiast wyciągów dane określone w ust. 2 i 3.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ administracji wodnej może żądać przedstawienia dodatkowych danych związanych z gospodarką wodną lub zmniejszyć zakres danych określonych w ust. 2 i 3.

§ 3. 1. Dla uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie obiektów budowlanych określonych w § 1 ust. 1, które zgodnie z przepisami o państwowym nadzorze budowlanym zostały zwolnione od obowiązku sporządzania projektu budowlanego, należy przedstawić właściwemu organowi gospodarki wodnej:

- 1) opis określający cel i zadania projektowanej inwestycji,
- 2) opis funkcji użytkowej (technologii),
- 3) plan usytuowania obiektu budowlanego sporządzony w skali nie mniejszej niż 1 : 500, a dla inwestycji liniowych lub sieciowych w skali 1 : 1000 lub 1 : 5000, uwidoczniający zlokalizowanie projektowanej inwestycji.

2. Dla uzyskania pozwolenia na wykonanie ujęć wód podziemnych można, zamiast danych określonych w ust. 1, przedstawić właściwemu organowi administracji wodnej w